

Βεροίας Παντελεήμων: Η Παναγία με την υπακοή της καταφάσκει την αγάπη του Θεού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 21 Μαρτίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Γ΄ Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Ναούσης.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Άποροῦσι γάρ λέγειν τό πῶς καί παρθένος μένεις καί τεκεῖν ἴσχυσας».

Λίγες ἡμέρες πρὶν νὰ ἑορτάσουμε τὴ μεγάλη Θεομητορικὴ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν Θεό γιὰ τὴ σωτηρία πού μᾶς χάρισε μέ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ του, ψάλαμε ἀπόψε τὴν

τρίτη στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Παναγία Παρθένο.

Ὑμνήσαμε τὴν Κεχαριτωμένη Κόρη, ἡ ὁποία ἀξιώθηκε νὰ γίνῃ Μητέρα τοῦ Κυρίου μας. Τὴν τιμήσαμε ὡς πρόξενο τῆς σωτηρίας μας καὶ ἐκφράσαμε καὶ ἐμεῖς μαζί μετὸν ἱερό ποιητὴ τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου τὴν ἀπορία ἀλλὰ καὶ τὸν θαυμασμό μας γιὰ τὸ μεγάλο θαῦμα τῆς θείας ἀγάπης.

Γιατί εἶναι ὄντως θαῦμα τὸ μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι θαῦμα, γιατί κάθε μυστήριον, κάθε τι δηλαδή τὸ ὁποῖο ὑπερβαίνει τὴ δυνατότητα τοῦ ἀνθρώπου νὰ τὸ ἐρμηνεύσῃ καὶ νὰ τὸ κατανοήσῃ, προκαλεῖ τὸν θαυμασμό καὶ τὴν ἀπορία του.

Τὸ μυστήριον τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως δὲν εἶναι ὅμως ἓνα ἀπλό μυστήριον, ἀλλὰ εἶναι σύνθετο, καὶ γι' αὐτὸ ἀκόμη πιὸ ἀκατάληπτο.

Πῶς μπορεῖ νὰ ἐρμηνεύσῃ καὶ νὰ κατανοήσῃ κανεὶς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον καὶ δημιουργήσῃ τὸν κόσμον γιὰ χάριν του, θέλει νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ καὶ νὰ τοῦ χαρίσῃ καὶ πάλιν ὅ,τι ἀπώλεσε ἐξαιτίας τῆς παρακοῆς καὶ τῆς ἀγνωμοσύνης του;

Πῶς μπορεῖ νὰ ἐρμηνεύσῃ καὶ νὰ κατανοήσῃ κανεὶς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Θεός σχεδίασε ἀπὸ αἰώνων τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, κρατώντας τὸ σχέδιόν του ἀπόκρυφο καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἁγίους ἀγγέλους, μέχρι νὰ ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, μέχρι δηλαδή νὰ ἔλθῃ ἡ κατάλληλη στιγμή γιὰ νὰ τὸ πραγματοποιήσῃ;

Πῶς μπορεῖ ἀκόμη νὰ κατανοήσῃ κανεὶς ὅτι ὁ Θεός ἀποφασίζει νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον ποὺ παρήκουσε τὴν ἐντολήν του, προσφέροντας τὸν μονογενῆ καὶ ἀγαπητὸ Υἱόν του, «ὑπῆκοον μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ»;

Ἀλλὰ καὶ πῶς μπορεῖ νὰ κατανοήσῃ κανεὶς ὅτι σὲ τὸ μυστήριον αὐτὸ ὁ Θεός συνεργάζεται μετὸν ἄνθρωπον, συνεργάζεται μετὴν Παρθένο Μαριάμ, ἡ ὁποία διακονεῖ τὸ μυστήριον τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως καὶ γίνεταί Μητέρα τοῦ Θεοῦ «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου», διατηρώντας μάλιστα τὴν παρθενία της;

Ἀνεξήγητα τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἀνεξήγητο εἶναι καὶ τὸ μυστήριον τῆς θείας ἀγάπης ποὺ ἐνεργεῖ τὸ μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀνατρέπει τοὺς ὅρους τῆς φύσεως σὲ πρόσωπον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἀνεξήγητα τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ σὲ ἀγγέλους καὶ σὲ ἀνθρώπους. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἱερός ὑμνογράφος ἐκφράζει τὴν ἐκπληξη καὶ τὴν ἀδυναμία καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων νὰ κατανοήσουν τὸ μυστήριον καὶ νὰ ὑμνήσουν

ἐπαξίως τὴν Κυρία Θεοτόκο, ἡ ὁποία γίνεται τό μέσο διὰ τοῦ ὁποίου ἀποκαλύπτεται στοὺς ἀνθρώπους τό μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας καί προσφέρεται τό δῶρον τῆς σωτηρίας μας.

«Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τό μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον», ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, χωρίς ὅμως νά παραλείψει νά τονίσει ὅτι καί «Ρήτορας πολυφθόγγους ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρῶμεν ἐπὶ σοί Θεοτόκε».

Καί ἐνῶ οἱ οὐράνιες δυνάμεις καί οἱ ρήτορες τοῦ κόσμου ἀδυνατοῦν νά κατανοήσουν καί νά ὑμνήσουν τό μυστήριον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἡ ταπεινή Παρθένος ἀξιῶνεται νά τό ζήσει καί νά μεγαλύνει πῶς εὐγλωττα ἀπὸ τοὺς εὐγλωττότερους ρήτορες καί ἀπὸ τοὺς πῶς ἐμπνευσμένους ποιητές τό θαῦμα.

Τί εἶναι ὅμως αὐτό πού ἀξιῶναι τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο νά ζήσει αὐτό τό μέγα μυστήριον καί νά βιώσει τό ἀκατάληπτον θαῦμα;

Εἶναι ἡ ὑπακοή της στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Αὕτη εἶναι πού ἀνοίγει τοὺς θησαυροὺς τῆς ἀκένωτης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί τὴν ἀξιῶναι νά προσεγγίσει μέ καθαρὴ ψυχὴ τό μυστήριον τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως καί νά τό ζήσει. Γιατί ἡ ἀπάντηση τοῦ ἀνθρώπου στὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ δίδεται μόνο μέ τὴν ὑπακοή του.

Καί ἐάν ἡ πρώτη Εὐα μέ τὴν παρακοή της στὴν ἐντολή τοῦ Θεοῦ ἀρνήθηκε τὴν ἀγάπην του καί ἀπομακρύνθηκε μαζί μέ τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ κοντά του, ἡ νέα Εὐα, ἡ Παναγία μας, μέ τὴν ὑπακοή της καταφάσκει στὴν ἀγάπην του καί ἀξιῶνεται νά γίνῃ δοχεῖο τῆς θείας χάριτος καί χωρίο τοῦ ἀχωρήτου Θεοῦ.

Ἄν, λοιπόν, θέλουμε καί ἐμεῖς νά προσεγγίσουμε καί νά ζήσουμε τό μυστήριον τῆς σωτηρίας μας, ἀλλὰ καί ἂν θέλουμε νά ὑμνοῦμε ἐπαξίως τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο γιὰ ὅλα ὅσα μᾶς χάρισε καί συνεχίζει νά μᾶς χαρίζει, δέν ἔχουμε ἄλλο τρόπο παρά μόνο νά ἀκολουθήσουμε τό δικό της παράδειγμα, τό παράδειγμα τῆς ὑπακοῆς στό θέλημα τοῦ Θεοῦ· τῆς ὑπακοῆς πού καθιστᾷ τὸν χοϊκὸ ἄνθρωπον κοινωνὸ τῆς ἀπέραντης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί ἀποδέκτη τῆς χάριτός του.

Καί τότε καί θά ὑμνοῦμε τὴν Παναγία μας ἐπαξίως καί θά ἔχουμε τὴν χάριν καί τὴν εὐλογία της.

